

Grand Prix-paardenmaker Negro preferent

“Dit is een paard voor de grote ring.” Het is het jurycommentaar na het optreden in de finale van het WK voor jonge dressuurpaarden in het jaar 2001. En het ging over de toen zesjarige hengst Negro, die daar als beste KWPN'er eindigde. Achteraf gezien hadden de kwaliteiten van de zwarte Ferro-zoon niet treffender omschreven kunnen worden. Al bracht de hengst het door een vervelende blessure in de sport uiteindelijk nooit tot het hoogste niveau. Maar er is één geluk: Negro fokt, zoals hij zelf is. En nu schitteren zijn nakomelingen in de Zware Tour en blinken uit in de oefeningen waar optimale verzameling voor wordt gevraagd. Zij zijn nu de paarden voor de ‘grote ring’, oftewel de Grand Prix. En dat is één van de redenen dat Negro dit jaar het allerhoogste predicaat voor een goedgekeurde KWPN-hengst toegekend kreeg: het preferentschap.

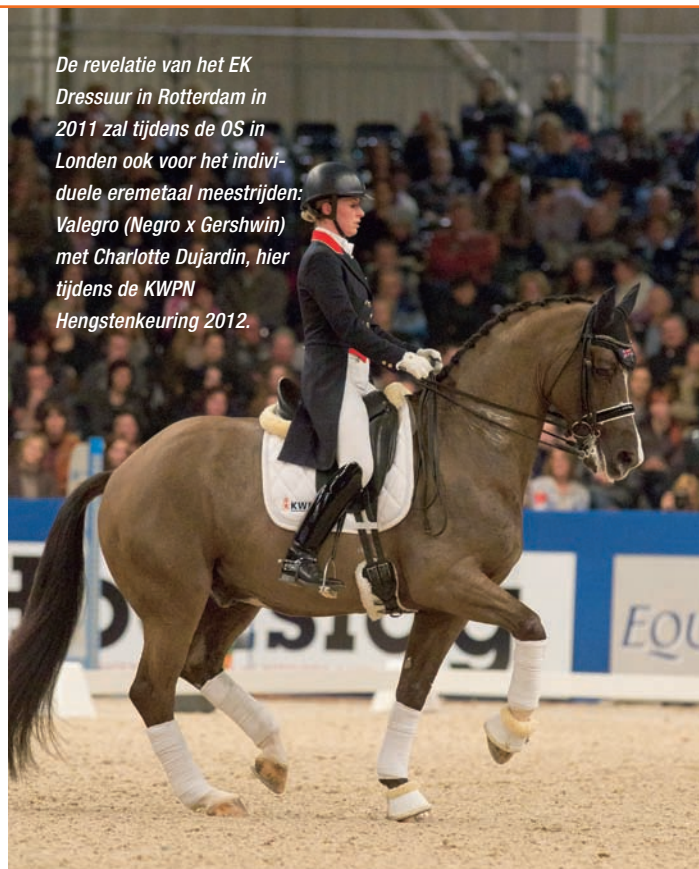
De preferente hengst Negro.

Met dit predicaat voor Negro zijn hij en Jazz de enige in leven zijnde preferente dressuurhengsten die het KWPN heeft. Zo uniek en bijzonder is dit predicaat dus. Voor het toekennen van het preferente predicaat kijkt de hengstenkeuringscommissie naar een aantal zaken. Uiteraard spelen de sportieve resultaten van de nakomelingen een belangrijke rol. De sportindex is hier een belangrijke indicatie bij. Negro heeft een hoge sportindex van 150 bij een goede betrouwbaarheid van 92%.

Paarden voor het hoogste niveau

Maar wat zijn nu de eigenschappen waardoor de Negro-nazaten – gezien de index – duidelijk bovengemiddeld presteren? Iedereen die de dressuuravond in 's-Hertogenbosch heeft bijgewoond, heeft het antwoord op deze vraag met eigen ogen kunnen aanschouwen. Tijdens de huldiging van de preferente Negro, werden verschillende nakomelingen getoond, die uitblonden in twee, voor dressuur, cruciale eigenschappen: een sterk achterbeengebied dat ze in staat stelt om tot het maximale te verzamelen, en een extra galoppade. We kennen allemaal Valegro (mv.Gershwin), die ook in 's-Hertogenbosch onder het zadel van Charlotte Dujardin weer liet zien waar het in dres-

De revelatie van het EK Dressuur in Rotterdam in 2011 zal tijdens de OS in Londen ook voor het individuele eremetaal meestrijden: Valegro (Negro x Gershwin) met Charlotte Dujardin, hier tijdens de KWPN Hengstenkeuring 2012.

Dirk Caremans

Negro een speciaal paard

De levensloop van Negro is al meerdere malen beschreven, onder meer in In de Strengen (nr. 2, 2009 en nr. 11, 2011). Bij de geboorte kreeg hij van zijn fokkers, de familie Borgers uit Lunteren, de naam Novabor mee. In zijn originele naam stonden de letters 'bor' als afkorting van de achternaam van zijn fokker. Hij viel als veulen direct positief op en groeide voorspoedig op bij zijn fokker. De familie Borgers besloot Negro voor te brengen voor de hengstenkeuring en maakten hem zelf klaar. Het doek viel in 's-Hertogenbosch tijdens de hengstenkeuring. De interesse van Henk van Tuyl was echter gewekt, en die kocht Negro van de fokkers. Van Tuyl stelde de hengst voor op de herkeuring, die toen voor het eerst onder het zadel was, en daar werd de hengst wel aangewezen voor het verrichtingsonderzoek. Dat verrichtingsonderzoek doorliep Negro met glans. Gertjan van Olst kocht de heft van Negro over van Van Tuyl en stelde hem ter dekking. Echtgenote Anne van Olst nam de opleiding van Negro voor haar rekening. Zowel in de fokkerij als in de sport verliep Negro's loopbaan voorspoedig. Negro kreeg een aansprekende veulenrapportage, en hij won de hengstencompetitie twee keer. Ook liep hij als zesjarige mee op het WK voor jonge paarden in Verden, waar hij als beste KWPN'er net buiten de individuele medailles eindigde. Een jaar daarna debuteerde de hengst in de Lichte Tour. Er was direct belangstelling voor de talentvolle zwarte, en Van Tuyl twijfelde of hij de hengst wel wilde houden. Daarop kocht Van Olst een kwart van Van Tuyl over, en werd er afgesproken dat verkoop van de baan was. Toen Negro een droomscore van meer dan 73% realiseerde in de Intermediaire II, het voorportaal van de Grand Prix, werd voorzichtig een route uitgestippeld richting de Olympische Spelen van 2004. Een infectie gooide echter roet in het eten.

suur om draait: van verzameling naar verruiming, van aanspanning naar ontspanning, zonder dat het ogenschijnlijk ook maar enige moeite kost. Met de oortjes erop, mooi constant in de aanleuning en met de uitstraling van een 'happy athlete', passageert en piaffeert de ruïn uitdrukkingsvol en met het grootste gemak de baan door. Alleen een paard dat over een sterk achterbeengebruik in combinatie met een goede rug, en een zeer werkwilbig karakter beschikt, kan dat op deze imponerende wijze zo laten zien. Eigenschappen die Negro zelf ook had, en die zijn nafok kenmerkt. Niet voor niets was Valegro de revelatie van het EK Dressuur in Rotterdam. In 's-Hertogenbosch liet Valegro zien nog meer in het werk gegroeid te zijn en hij zal als alles goed blijft gaan in Londen straks mee kunnen doen voor de individuele medailles. Maar Negro is meer dan zijn zoon Valegro. Dat kwam ook weer tijdens de show op de hengstenkeuring duidelijk naar voren. De optredens van Negro-nazaten Netto (mv.Purioso, met Anne van Olst) en Validus (mv.Obrecht, met Mie Knudsen) waren imponerend. Beide paarden zijn klaar voor de Grand Prix, en zouden in de (nabije) toekomst weleens voor verrassingen kunnen gaan zorgen op de internationale dressuurwedstrijden. Ook de jongere Willem Alexan-

der (mv.Flemmingh, met Charles van Belle) en Climent (mv.Don Gregory, met Severo Jurado Lopez) lieten zien over een zeer goede galoppade en een vlijtig achterbeen, de twee handelskenmerken van Negro, te beschikken.

Negro-moeders

Alleen een hoge sportindex, en goed presterende kinderen in de sport, zorgen niet voor het preferentschap. Ook de exterieurvererving van zowel vrouwelijke als mannelijke nakomelingen moet zich positief onderscheiden om voor dit predicaat in aanmerking te komen. Gemiddeld genomen geeft Negro een positieve exterieurvererving, getuige zijn exterieurindex van 103 en index voor vrij bewegen van 110. En Negro heeft in de loop der jaren beslist ook enkele aansprekende keuringspaarden op de merriekeuringen gebracht. Zo werden merries als Tiaraella (mv.Voltaire), Sugonda (mv.Carthago), Vurona (mv.Vincent) en Wurona (mv.Vincent) kampioen van een Centrale Keuring en liepen merries als Atilinda M (mv.Krack C) en de eerder genoemde Tiaraella in de finale van de NMK. Negro vererft in de regel iets horizontaal gebouwde modellen met sterke ruggen en een krachtig gebruik van het achterbeen

in zowel draf als galop. De term 'krachtig achterbeengebruik' wordt nogal eens te pas en te onpas gebruikt. Belangrijk voor een dressuurpaard is dat het achterbeengebruik niet alleen goed ondertreedt en krachtig genoeg is. Het moet ook over een bepaalde vlugheid, zeg maar elektriciteit, beschikken. Het is de 'tritt' in de benen, die je nodig hebt om te schakelen en uiteindelijk tot optimale verzameling te komen. Een zeer belangrijke kwaliteit die Negro nadrukkelijk doorgeeft aan zijn kinderen. De maat (hoogtemaatindex van 99) en het formaat zijn echter aandachtspunten in de fokkerij van Negro, en dat zou er wel eens voor gezorgd kunnen hebben, dat ten opzichte van andere succesvolle hengsten, het lijstje met keuringskampioenen van Negro minder talrijk is. Feit is dat Negro merries nodig heeft, die bij voorkeur zelf over de nodige maat en formaat beschikken. Tot nu toe heeft Negro twee goedgekeurde zonen gebracht. Zijn eerste goedgekeurde zoon was Troy (mv.Glendale), die op de hengstenkeuring als driejarige een vijfde plaats in de kampioensring behaalde. In het verrichtingsonderzoek viel hij op met zijn goede galoppade. Zijn kwaliteiten bezorgde hem als zesjarige het kampioenschap op de Hippiade in de klasse Z1. De vreugde

Dirk Caremans

De getalenteerde Negro bracht het wegens een vervelende blessure in de sport uiteindelijk nooit tot het hoogste niveau. Maar hij schittert via zijn nakomelingen die zijn bewegingskwaliteiten hebben geërfd.

was van korte duur, want kort daarna overleed de veelbelovende hengst aan een gesprongen aorta. De tweede goedgekeurde zoon van Negro is de vorig jaar ingeschreven Diëgo (mv. Don Gregory). De hengst scoorde achten voor zijn drie basisgangen, houding en balans en aanleg als dressuurpaard en lijkt een belofte voor de toekomst. Vanuit de hengstenkeuring van dit jaar is een aansprekende Negro-zoon Excellent (mv. Tenerife VDL) uitgenodigd voor het verrichtingsonderzoek. Naast direct goedgekeurde zonen, doet Negro het ook goed als moedersvader. Opvallend is dat veel nakomelingen uit een Negro-

moeder over de specifieke kwaliteiten van Negro - het achterbeengebied, de goede galop en de juiste instelling - beschikken. De invloed van de hengst drukt ook, als het een generatie verderop zit, nog duidelijk door. Dit gaat zeker op voor de twee goedgekeurde hengsten uit een Negro-moeder, te weten Bodyguard (v. Gribaldi) en de winnaar van de hengstencompetitie van de klasse L van dit jaar Chippendale (v. Lord Leatherdale).

Vader Ferro

Als we fokkerij bedrijven vragen we ons altijd af, waar de kwaliteiten die een hengst

zo kenmerken vandaan komen? In het geval van Negro, blijkt dat het hier om een echte zoon van zijn vader gaat. Vader Ferro, die eveneens preferent is, werd door zijn fans liefkozend 'de zwarte parel van het KWPN' genoemd, een bijnaam die ook Negro trouwens niet zou misstaan. Ferro was met Coby van Baalen indertijd één van de weinige goedgekeurde hengsten, die zowel een Europees kampioenschap, een wereldkampioenschap als een Olympische Spelen liep. Van Baalen kreeg de hengst pas op latere leeftijd, maar bleek een echte klik met de zwarte personality te hebben. De africhtster pur sang, had de hengst relatief snel klaar voor het hoogste niveau. En eigenlijk kwam Ferro pas in de Grand Prix echt tot zijn recht. Hij kon piafferen volgens het boekje, had een prachtige uitdrukkingvolle passage, en een super galoppade. Eigenschappen die na het lezen van het verhaal over Negro bekend voorkomen, want het zijn ook precies de sterke punten van Negro zelf en veel van zijn kinderen. Overigens is Negro niet de enige goede nazaat van zijn vader. Ferro is inmiddels al weer zeven jaar geleden gestorven aan de gevolgen van koliek, maar mondiaal staat hij nog altijd bekend als een hengst die zijn extra achterbeengebied en galop door heeft gegeven in de fokkerij. Naast Negro bracht hij de KWPN-goedgekeurde hengsten Kennedy, Métall, Osmium, Paddock, Pyriet, Rhodium en Rousseau. En vandaag de dag

Dirk Caremans

Zo vader zo zoon. Negro's vader, de preferente Ferro.

Dirk Caremans

Veelbelovend voor het hoogste niveau: Netto (Negro x Purioso) met Anne van Olst in het showblok rond vader Negro.

zijn er nog altijd een hele rij nakomelingen van Ferro actief op het allerhoogste niveau in de sport. Denk bijvoorbeeld aan Valentino G (mv.Damiro), Prestige (mv.Farmer), Ferero (mv.Wellington), Withney van het Genthof (mv.Balzflug), Pavarotti (mv.Saros xx), Oklarette (mv.Candyboy), Odyssey (mv.Zebulon), Ferra (mv.Silvester) en Pharaoh (mv. Carneval).

Unicum

Negro heeft natuurlijk ook een moeder, en zoals bekend is de moederlijn in de fokkerij van wezenlijk belang. Negro's moeder Fewri keur prest prest (Variant uit Mewri keur prest sport-spr van Gondelier) werd in de fokkerij ingezet door de familie Borgers uit Lunteren. Fewri was een aansprekende keurmerrie, die met 92 punten een goede IBOP-proef liet zien. Haar toenmalige amazone, Karen Galema, roemt nog altijd haar fijne bewerkbaarheid, kracht en talent om te sluiten, als we haar naar deze merrie vragen. Fewri's vader Variant zelf liep Lichte Tour met Anky van Grunsven en won indertijd op dat niveau zelfs een internationale proef in Aken. Het was een chique en meewerkend dressuurpaard. En hoewel hij de dressuursport meerdere fijne paarden heeft nagelaten, wilde hij voor wat betreft model en kwaliteit nogal eens wat wisselend fokken. De volle zus van Negro, de merrie Ofrie (v. Negro) liep nationaal dressuur met Laurine Brücher. De familie Borgers kocht moeder Fewri bij Rini Biemans uit Lieshout. Biemens fokte haar uit de Gondelier-dochter Mewri, een merrie die voor haar fokkerijloopbaan in de sport nationaal had gesprongen, en naast Fewri het Z1-dressuurpaard Equador (v.Variant) en het Z2 dressuurpaard Bariton (v.Variant) bracht. Relevant voor de pedigree van Negro is zonder meer zijn overgrootvader Gondelier, die op basis van zijn fokkerijresultaten het predicaat keur verwierf. De zoon van Amor combineerde in die tijd al een loopbaan als dekhengst met de topsport. We hebben het hier over begin jaren zeventig, zo'n veertig jaar geleden, een tijd waarin hengsten natuurlijk dekten en die combinatie van topsport en fokkerij een absoluut unicum was. Gondelier werd onder Henk Nooren nationaal kampioen springen en hij sprong tevens internationaal. Gondelier is een graag geziene hengst in de pedigree van sportpaarden, omdat hij zijn kracht en

instelling over de generaties heen door lijkt te vererven. De waardering van de kwaliteit van de moederlijn van Negro werd verleden jaar nog eens onderstreept door de goedkeuring van Dark Pleasure (v.Ufo), een fokproduct van Wout Plaisier uit Heerjansdam. Dark Pleasure gaat terug op de volle zus van de moeder van Negro.

Schitteren

Negro leek het paard voor 'de grote ring', maar werd het uiteindelijk nooit. Dat lag niet aan zijn talent, integendeel, Negro was uitzonderlijk getalenteerd. Iedereen die hem in zijn jonge jaren met Anne van Olst aan het werk zag, zal dit beamen. Piafferen en passageren gingen hem als vanzelf af. Zijn galoppade was als een droom. Hij won de hengstencompetitie twee keer, en liep als zesjarige in de finale van het WK voor jonge dressuurpaarden mee. Anne van Olst reed de hengst verder in de sport. Ze presteerden goed op Lichte Tour-niveau en het debuut in de Midden Tour (Intermediaire II), het voorportaal voor de Grand Prix, was sensationeel. Alles leek erop dat Negro voor Anne het paard zou worden voor de Olympische Spelen. Groot was de klap toen een op het eerste gezicht onschuldige mokinfectie naar binnen sloeg en de hengst bijna fataal werd. Negro overleefde dit ternauwernood en de sportieve loopbaan kwam abrupt tot een einde. Voor de fokkerij bleef hij behouden. En hoewel er nogal wat van de betere Negro's naar het buitenland verhuisden, kwamen de eerste resultaten van

		NEGRO							
		FERRO X VARIANT							
		btbh:	*	*	*	gemiddeld	*	*	*
Genetisch profiel									
Dressuur	laag	92%				150			hoog
Exterieur	laag	95%				103			hoog
Vrij bewegen	laag	95%				110			hoog
OC-gezondheid	laag					n.v.t.			hoog
Stokmaat	klein	95%				99			groot

Hoge fokwaarden

Negro staat hoog genoteerd op de indexen. "De dressuurindex van Negro is hoog, 150, met tevens een hoge betrouwbaarheid van 92%. De vererving van het exterieur is met 103 gemiddeld en de vererving van de beweging is bovengemiddeld met 110", aldus hengstenkeuringscommissievoorzitter Arie Hamoen. Als opvallende exterieurkenmerken fokt de hengst een verticale halsrichting (85) en een zware halsbespiering (89). Vooral in beweging drukt de hengst zijn stempel. De nakomelingen van de hengst, die zelf opviel door zijn sterke galoppade, zijn te kenmerken door hun krachtige draf (87) en galop (81), waarin ze over een goede balans beschikken en goed tot dragen komen (88 draf en 85 galop).

Negro's in Nederland boven water drijven. Naast de eerdergenoemde Valegro en de aanstormende talenten die zich tijdens de hengstenkeuring presenteerden, mogen zijn reeds internationaal Grand Prix-geklasseerde nazaten Taikoen (mv.Rothschild) en Vainqueur (mv.Ramiro) niet onvermeld blijven. Het blijft eeuwig zonde dat Negro zelf nooit op het hoogste niveau heeft mogen schitteren. Taikoen, Vainqueur en Valegro doen dat nu voor hun vader. En gezien de presentaties op de hengstenkeuring in 's-Hertogenbosch lijkt het een kwestie van tijd voordat er meer volgen...

Diego (Negro x Don Gregory) werd verleden jaar na het verrichtingsonderzoek ingeschreven in het stamboek, en geldt als een beloftevol paard voor de toekomst.